

יום ה', יא' באדר א' תש"ס (17 בפברואר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם. אבא קובנר, 1978

היום, יום חמישי, **יא' באדר א'**, הוא יום הצום האחרון בסדרת הצומות בימי חמישי ה'חורפיים' הנודעים כ"תעניות **שובבי"ם ת"ת**", על-שם ראשי התיבות של פרשיות השבוע שבהם מתענים. דין תעניות אלה כדין תעניות יחיד. ועיקר עניין התענית הוא שיפרו ישראל וירבו ולא תפיל אשה את עוברה. לכן קבעו התעניות ביום חמישי שנבראו בו הדגים ונאמרה בהם הברכה "פרו ורבו" ובהם מברכים תמיד, "וידגו לרוב". [ספר התודעה]

היום, בשנת תש"ל (1970-5730), נפטר **שמואל יוסף (ש"י) עגנון**, מגדולי הסופרים והמספרים העבריים. יצירתו מעוגנת בחיים היהודיים בגולה ובארץ. היה הישראלי הראשון וסופר עברי ראשון לזכות בפרס נובל (1966). [תאריכון מרכז ההסברה]

נחטף היום, לפני 11 שנה, בשנת תשמ"ט (1989-5749), הצנחן **אבי ספורטס** לאחר שעלה לטרמפ בצומת הודיה, מזרחה לאשקלון. [ספר המאה]

מחר, **יב' באדר א'**, בשנת תש"ח (1948-5708), שלושה מכוניות תופת, שהוחדרו על-ידי עריקים בריטיים בשירות הטרור הערבי, **התפוצצו ברחוב בן-יהודה בירושלים**. מעל ל-50 איש נהרגו, נפצעו רבים יותר, ונזק רב וקשה. [ספר המאה]

בשבת, **יג' באדר א'**, הגיעו ארצה **ילדי טהרן** – למעלה מ-700 ילדים ובני-נוער ניצולי השואה שרוכזו באיראן, עשו את דרכם דרך הודו ותעלת הסואץ והתקבלו בארץ בהתרגשות רבה, בשנת תש"ג (1943-5703). [ספר המאה]

ובשנת תשמ"ח (1986-5746), נפטר **הרב משה פיינשטיין**, אחד הפוסקים הגדולים בדור האחרון. מתוך החיבה והאהבה שהוא זכה לה מציבור יהודי רחב מאד, הצליח ר' משה לקחת את הדברים הטובים מיהדות התורה ולהצמיד אותם לחיים היהודיים היום-יומיים. הרבה יודעים את הפסקים ואת מאמרי חז"ל היפים, אלא שהם נשארים עם הידיעה הזו. ר' משה קיים את זה במלוא מובנו של הפסוק ושל דברי חז"ל, ותורתו היתה תורת חיים. [לוח דבר בעתו / "קשת גיבורים"]

והשבת אנו קוראים בתורה את פר' "תצווה", ה-2- במסכת 5 הפרשיות המסיימות את ספר "שמות" העוסקות במלאכת המשכן וכליו. הדגש בפרשה זו הוא על בגדי הכהונה, והקרבת שיהיו על הכהנים להקריב לחנוכת המשכן.

בין התכנים של האופי המיוחד לפרשה זו – אין הפרשה מתחילה בנוסח המקובל: "וידבר ה' אל משה לאמור" אלא "ואתה תצווה את בני ישראל...". ולא עוד אלא שבכל פרשת "תצווה" אין שמו של משה מוזכר אפילו פעם אחת – דבר שלא מוצאים כמותו מתחילת ספר "שמות" ועד סוף ספר "דברים".

לדברי ר' שמעון סופר (בנו הצעיר של החת"ם סופר), אי-הזכרת שמו של משה רבינו היא בבחינת אות כבוד והערכה למשה, שחלק לו הקב"ה כבוד מיוחד בפעם הזאת, שיהא כביכול בעצמו המחוקק והמצווה. ...וכך זכה משה לגמול מיוחד במינו מאת ה'. בשעה שגילה מידה מופלגת של מסירות נפש למען כלל ישראל לאחר חטא העגל ("מחני נא מספרך אשר כתבת" [ל"ב, 32], אומר לו הקב"ה למשה: "ואתה תצווה את בני ישראל!" – אני מעניק לך הפעם רשות מיוחדת, שאתה בעצמך תהיה המצווה והמחוקק לבני ישראל, שעליהם מסרת נפשך בלא גבול ושיעור. [פרפראות לתורה]

יום נעים ושבט שלום!